

disputants- חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-קודמת O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	---

זבחים-איזהו מקומן		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
הלקוח בכסף מעשר שנטמא - יפדה	דתנן: [ת"ק]	ג	ד								
יקבר	רבי יהודה:	ג	ד								
התם לא אלימא קדושתיה למיתפס פדיוניה.		!									
והרי תמורה, דאילו קדשים לא חיילי על בעל מום קבוע, ואילו איחי חיילא		ג									
תמורה מכח קדשים קא אתיא, וקדשים מכח חולין קאתי.		!									
הרי פסח, דהוא אינו טעון סמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק		ג									
פסח בשאר ימות השנה שלמים הוא.		!									
ואיבעית אימא, אמר קרא: העולה, במקומה תהא.			!								
אשם מגלן דבעי צפון?										^	
דכתיב: (ויקרא ז) במקום אשר ישחטו את העולה ישחטו את האשם.									!		
אשכחן שחיטה, קבלה מנא לן?									^		
ואת דמו יזרוק - קבול דמו נמי בצפון.									!		
מקבל עצמו מנא לן?									^		
דמו - ואת דמו.									!		
אשכחן למצוה, לעכב מנא לן?									^		
קרא אחרינא כתיב: (ויקרא יד) ושחט את הכבש.									!		
והאי להכי הוא דאתא? האי מיבעי ליה לכדתניא:									ג		
דבר שהיה בכלל ויצא לידון בדבר החדש, אי אתה רשאי להחזירו לכללו עד שיחזירנו הכתוב לכללו בפירוש כיצד? (ויקרא יד) ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את החטאת ואת העולה במקום הקדש כי כחטאת האשם הוא וגו' - שאין ת"ל כחטאת האשם, מה ת"ל כחטאת האשם? לפי שיצא אשם מצורע לידון בדבר החדש בבוהן יד ובוהן רגל ואזן ימנית, יכול לא יהא טעון מתן דמים ואימורין לגבי מזבח? תלמוד לומר: כחטאת האשם הוא, מה חטאת טעונה מתן דמים ואימורין לגבי מזבח, אף אשם מצורע טעון מתן דמים ואימורין לגבי מזבח	[תניא]								ג		
אם כן, נכתוב בהאי ולא נכתוב בהאי.									!		
הניחא אי סבירא לן: יצא לידון בדבר החדש, איהו הוא דלא גמר מכללו אבל כללו גמר מיניה - שפיר, אלא אי סבירא לן דלא הוא גמר מכללו ולא כללו גמר מיניה, האי לגופיה איצטריך									ג		
כיון דאהדריה אהדריה.									!		
אימא: כי אהדריה קרא לגבי מתן דמים ואימורין דבעי כהונה, אבל שחיטה דלא בעיא כהונה לא אהדריה	מר זוטרא בריה דרב מרי לרבינא								ג		
א"כ, נימא קרא כי כחטאת הוא, מאי כחטאת האשם? כשאר אשמות יהיה.									!		
למה לי לאקשווי לחטאת, למה לי לאקשווי לעולה?									ג		
איצטריך, אי אקשיה לחטאת ולא אקשיה לעולה הוה אמינא: חטאת מהיכן למדה? מעולה, דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש.	רבינא:								!		
וניקשיה לעולה ולא ניקשיה לחטאת	מר זוטרא בריה דרב מרי לרבינא:								ג		
הוה אמינא: דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש וכי תימא ניקשי אקשי לחטאת, ניחא ליה דמקיש ליה לעיקר ולא נקיש ליה לטפל, להכי אקשיה לחטאת ואקשיה לעולה, למימר: דבר הלמד בהיקש שאינו חוזר ומלמד בהיקש.	[רבינא]								!		

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-קדמה O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	---

זבחים-איזהו מקומן		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מט:	
מהכא, דכתיב: (ויקרא ד) כאשר יורם משור זבח השלמים, למאי הלכתא? אי ליותרת הכבד ושתי הכליות, בגופיה כתיב - משום דבעי אגמורי יותרת הכבד ושתי הכליות מפר העלם דבר של צבור לשעירי עבודת כוכבים, בגופיה לא כתיב, ומפר כהן משיח הוא דגמר, להכי איצטריך כאשר יורם דניהוי כמאן דכתב בגופיה. ולא ניהוי דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש.	רבא:												מט:	◊
ולכתביה בגופיה ולא נקיש	רב פפא לרבא:												מט:	ז
אי כתב בגופיה ולא אקיש, הוה אמינא: דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש וכי תימא נקשי אקושי, ניהא ליה דכתביה בגופיה מדאקיש ליה אקושי, להכי כתביה ואקשיה, למימרא: דבר הלמד בהיקש אין חוזר ומלמד בהיקש.													מט:	◊
(היק"ש וגזיר"ה שו"ה ק"ל וחומ"ר, סימן).													מט:	◊
דבר הלמד בהיקש אין חוזר ומלמד מהיקש - אי מדרבא, אי מדריבא. דבר הלמד בהיקש מהו שילמד בגזירה שוה?													מט:	◊
מנין לפריחה בבגדים שהיא טהורה? נאמר קרחת וגבחת בבגדים ונאמר קרחת וגבחת באדם, מה להלן פרח בכולו טהור, אף כאן פרח בכולו טהור - והתם מנא לן? דכתיב: (ויקרא יג) מראשו ועד רגליו, ואיתקש ראשו לרגל, מה להלן כולו הפך לבן טהור, אף כאן כולו הפך לבן טהור	תא שמע, רבי נתן בן אבטולמוס:												מט:	◊
בכל התורה כולה למידין למד מלמד, חוץ מן הקדשים שאין דנין למד מלמד, דאם כן, לא יאמר צפונה באשם ותיתי בג"ש דקדשי קדשים מחטאות, לאו למימרא, דדבר הלמד בהיקש אין חוזר ומלמד בגזירה שוה.	רבי יוחנן:												מט:	◊
ודלמא משום דאיכא למיפרך: מה לחטאת שכן מכפרת על חייבי כריתות													מט:	ז
קדשי קדשים יתירי כתיבי.													מט:	!
דבר הלמד מהיקש חוזר ומלמד בקל וחומר - מדתנא דבי ר' ישמעאל, דבר הלמד בהיקש מהו שילמד בבנין אב?													מט:	◊